07/03/2019

“ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ” Αρχιμ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΗΛΙΑΚΗ – 4 Μαρτίου 1984

/ Ορθόδοξες Προβολές

Εκφωνήθηκε υπό του Αρχιμ. Τιμοθέου Ηλιάκη κατά την εις Πρεσβύτερον χειροτονίαν του, υπό του Σεβ. Μητροπολίτου Ν.Ιωνίας-Φιλαδελφείας ΤΙΜΟΘΕΟΥ, συμπροσευχομένου του πνευματικού του πατρός Μητροπολίτου Παραμυθίας ΤΙΤΟΥ Α του Ματθαιάκη, την 4η Μαρτίου 1984, εις τον Ι.Ναόν της Αγίας Ευφημίας Ν.Χαλκηδόνος Αττικής. Ειχε προηγηθεί προ διετίας (10-10-1982) η εις Διάκονο χειροτονία του, υπό του Σεβ. Μητροπολίτου Παραμυθίας Τίτου Α εις τον Ι.Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου Ν.Ηρακλείου Αττικής:

Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

ομολογώ ότι αλληλοσυγκρουόμενα αισθήματα διακατέχουν τον εσωτερικό μου κόσμο την ευλογημένη και μοναδική δι εμέ ώρα τούτη.

Αισθήματα χαράς,διότι βλέπω την σημερινή ημέραν ,κατά την οποίαν προ 30 ακριβώς ετών , είδον το φως του ηλίου ,να πραγματοποιούνται παιδικοί μου πόθοι και οραματισμοί . Και αισθήματα φόβου και τρόμου μπροστά στο βάρος που οι ασθενείς μου ώμοι καλούνται να σηκώσουν.

Γνωρίζω την Μεγαλειότητα του Θεού,όπως γνωρίζω και την δική μου μικρότητα .

Άνθρωπός εγώ,γεμάτος αδυναμίες και ασθένειες,καλούμε να υπηρετήσω τον φρικτό Γολγοθά ως Ιερεύς . Μέγα και φοβερό το αξίωμα της Ιερωσύνης,ως λέγει δε ο ιερός Χρυσόστομος,"τελείται μεν επί της γης επέχει δε τάξιν επουρανίων πραγμάτων " .

Τρομάζω ατενίζοντας το πέλαγος που καλούμε να διανύσω . Τα ύδατα απύθμενα και το σκαφίδι μου μικρό . Το ψύχος των καιρών βαρύτατο και τα ενδύματά μου ελαφρά.

Μοναδική μου ελπίδα η Θεία του Κυρίου Χάρις μ από την Οποία αντλώ δύναμη και θάρρος.

"Η δύναμίς μου εν ασθενεία τελειούται",ακούω τον Κύριό μου να θυμίζει εις τον Αποστολόν Του και εις την Δύναμιν αυτήν εναποθέτω τας αδυναμίας και ασθενείας μου. Ελπίζω εις το άπειρον έλεος του Ζώντος Θεού ημών, εις τας πρεσβείας της Κυρίας Θεοτόκου,εις τον χορόν των Αγίων Αγγέλων ,Αποστόλων,Μαρτύρων,Οσίων και Ομολογητών. Ιδιαιτέρως δε εις την προστασίαν του Αγίου ενδόξου Αποστόλου Τιμοθέου,της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Ευφημίας ,του Αγίου Μεγαλομάρτυρος και Μυροβλήτου Δημητρίου,του Οσίου πατρός Αθανασίου του Αθωνίτου,του αγίου Εθνοιερομάρτυρος Κοσμά του Αιτωλού και πάντων των Αγίων οι οποίοι καθ όλη την διάρκεια της ζωής μου ,με ενίσχυσαν και προστάτεψαν .

Ελπίζω εις τας ευχάς και προσευχάς σας,Σεβασμιώτατε Πάτερ,αντλώ από την αγάπην σας ζεστασιά και τον παγετό των θλίψεων συνθλίβω .

Σεις Σεβασμιώτατε η βασική πνευματική ολκάδα ,εγώ υπηρέτης και βοηθός ακολουθώ μετά αφοσιώσεως και υπακοής .

Πιστεύω,Σεβασμιώτατε,εις την δύναμιν της προσευχής και της πατρικής αγάπης του,λίαν μοι σεβαστού Πνευματικού Πατέρα,του και αυταδέλφου

σας,Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παραμυθίας,Φιλιατών και Γηρομερίου κ.Τίτου Α , προς τον οποίο και απευθύνω ευγωμόνους ευχαριστίας δι όσα έπραξε και πράττει υπέρ εμού και προς τον Οποίον ,υιικώς παρακαλώ παρακαλώ,όπως μου επιτραπεί κατά την ιερή αυτή στιγμή να απευθυνθώ προσωπικώς.

Σεβασμιώτατε Πνευματικέ μου Πατέρα άγιε Παραμυθίας,σας οφείλω όλα όσα κατέχω.

Μικρός εγώ και ελάχιστος αξιούμε να μαθητεύω κοντά σας. Αξιούμε να διακονώ την αγιότητά σας ,να οδηγούμε από την αγάπη Σας ενώπιον του Κυρίου,Τον Οποίο τόσο πολύ με μάθατε να αγαπώ κάτω από την θαλπωρή του Αρχιερατικού σας επιτραχηλίου . Οι πατρικές σας υποθήκες που μου απευθύνατε καθ όλη την διάρκεια της μακρόχρονης πνευματικής μας σχέσεως ,ιδιαίτερα μάλιστα κατά την ιερή στιγμή της εις Διάκονον χειροτονίας μου , παραμένουν θησαυρός πολύτιμος,φυλαγμένος καλά στο θησαυροφυλάκιο της καρδιάς μου. Ουδέποτε θα τις λησμονήσω και ποτέ δεν θα πάψω να αντλώ από αυτές τα κατάλληλα εφόδια στον προσωπικό πνευματικό μου αγώνα . Σας ευχαριστώ .Σας ευχαριστώ δια την αγάπη και την προστασία σας.

Σεβασμιώτατε Ποιμενάρχα μου. Επιτρέψατέ μου κατά την μοναδική αυτή ώρα να απευθύνω ευγωμόνους ευχαριστίας προς όλους όσους με αγάπησαν,με στήριξαν και εβοήθησαν στην πορεία της δύσκολης ζωής μου . Προς τους σεβαστούς μου γονείς,τους αναδόχους ,διδασκάλους ,φίλους και ευεργέτας μου . Ιδιαιτέρως δε προς τον Πανοσιολογιώτατον Πρωτοσύγκελλον της Ιεράς ημών Μητροπόλεως και Προϊστάμενον του Ιερού τούτου Ναού,π. Κωνσταντίνο Φαραντάτον, τον γίγαντα του πνεύματος και της ψυχής ,με την γεμάτη ευγένεια και αγάπη καρδιά,που τόσο πολύ με στήριξε και ενίσχυσε στην Διακονική που πορεία.

Ευχαριστώ τους συνεφημερίους μου,τον π.Γεώργιο Σουλιώτη και τον π.Παναγιώτη Αποστολόπουλο και όλους τους κυκλούντας το ιερό Θυσιαστήριο Πατέρες με πρώτο τον αγαπητό αδελφό π.Τίτο Χορτάτο. Τέλος, ευχαριστώ όλους τους συναχθέντες στην ευχαριστιακή Σύναξη Χριστιανούς και τους παρακαλώ όλους όπως δεηθούν εις τον Παράκλητον να με ενισχύει και βοηθά η Χάρις Του.

Ευχηθείτε ,Σεβασμιώτατε,όπως η ατμόσφαιρα της Πεντηκοστής παραμείνει πάντοτε κοντά μου. Να ζω,να αναπνέω και να υπάρχω μόνο δι Αυτήν .

Δεηθείτε όπως αξιωθώ να προσφέρω παντού την “καλή μαρτυρία”, να καταστώ “σκεύος εκλογής” και στο τέλος,γιατί το τέλος μετράει,να ακούσω παρά του Μεγάλου Αρχιερέως Ιησού Χριστού το,

“ΕΥ ΔΟΥΛΕ ΑΓΑΘΕ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕ, ΕΙΣΕΛΘΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΡΑΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΣΟΥ” Αμήν .

ΠΗΓΗ: ektimotheou.blogspot.com